

Dokument zasedanja

A8-0114/2017

29.3.2017

POROČILO

o letnem poročilu o subsidiarnosti in sorazmernosti za leto 2014
(2015/2283(INI))

Odbor za pravne zadeve

Poročevalec: Sajjad Karim

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA	3
OBRAZLOŽITEV	9
MNENJE ODBORA ZA USTAVNE ZADEVE	11
INFORMACIJE O SPREJETJU V PRISTOJNEM ODBORU	15
POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU V PRISTOJNEM ODBORU	16

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o letnem poročilu o subsidiarnosti in sorazmernosti za leto 2014 (2015/2283(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje z dne 16. decembra 2003 in njegove najnovejše različice, Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016,
- ob upoštevanju Protokola št. 1 k Pogodbi o delovanju Evropske unije (PDEU) o vlogi nacionalnih parlamentov v Evropski uniji,
- ob upoštevanju Protokola št. 2 k Pogodbi o delovanju Evropske unije (PDEU) o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti,
- ob upoštevanju praktičnih ureditev za izvajanje člena 294(4) PDEU v primeru sporazuma v prvi obravnavi, o katerih sta se dne 22. julija 2011 sporazumeli pristojni službi Evropskega parlamenta in Sveta,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. aprila 2016 o letnih poročilih o subsidiarnosti in sorazmernosti 2012 in 2013¹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. februarja 2014 o ustreznosti predpisov, subsidiarnosti in sorazmernosti v EU – 19. poročilo o boljši pripravi zakonodaje za leto 2011²,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. septembra 2012 o osemnajstem poročilu o boljši pripravi zakonodaje – uporaba načel subsidiarnosti in sorazmernosti (2010)³,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. septembra 2011 o boljši zakonodaji, subsidiarnosti, sorazmernosti in pametnih predpisih⁴,
- ob upoštevanju sporazuma o sodelovanju med Evropskim parlamentom in Odborom regij, ki je bil podpisan 5. februarja 2014,
- ob upoštevanju letnega poročila Komisije o subsidiarnosti in sorazmernosti za leto 2014 (COM(2015)0315),
- ob upoštevanju letnega poročila Odbora regij o subsidiarnosti za leto 2014,
- ob upoštevanju polletnih poročil konference COSAC z dne 19. junija 2014, 14. novembra 2014, 6. maja 2015 in 4. novembra 2015 o razvoju postopkov in praks Evropske unije, ki se uporabljajo pri parlamentarnem nadzoru,

¹ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0103.

² Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0061.

³ UL C 353 E, 3.12.2013, str. 117.

⁴ UL C 51 E, 22.2.2013, str. 87.

- ob upoštevanju členov 52 in 132 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve ter mnenja Odbora za ustavne zadeve (A8-0114/2017),
- A. ker je Komisija leta 2014 prejela 21 obrazloženih mnenj, ki se nanašajo na 15 njenih predlogov; ker je vključno s prispevki v okviru političnega dialoga skupaj prejela 506 prispevkov;
 - B. ker so leta 2014 trije nacionalni parlamenti (danski Folketing, nizozemski Tweede Kamer in britanski House of Lords) predložili poročila s podrobnimi predlogi za okrepitev vloge nacionalnih parlamentov v postopku odločanja;
 - C. ker sta se v sporazumu o sodelovanju med Evropskim parlamentom in Odborom regij, ki je bil podpisan 5. februarja 2014, obe instituciji zavezali h krepitvi legitimnosti Evropske unije;
 - D. ker je Komisija 19. maja 2015 sprejela sveženj ukrepov za boljšo pripravo zakonodaje z novimi integriranimi smernicami za boljšo pripravo zakonodaje, vključno s posodobljenimi smernicami za oceno subsidiarnosti in sorazmernosti v okviru ocene učinka novih pobud;
 - E. ker je Oddelek Evropskega parlamenta za oceno učinka leta 2014 pripravil 31 izhodiščnih vrednotenj, dve podrobni vrednotenji in tri nadomestne ali dopolnilne ocene učinka Komisije ter eno oceno učinka parlamentarnih predlogov sprememb;
 - F. ker se delegirana pooblastila v zakonodajnih aktih Unije podeljujejo takrat, ko sta potrebni prožnost in učinkovitost, ki ju ni mogoče doseči v okviru rednega zakonodajnega postopka; ker smeta bistvene določbe na zadevnem področju sprejeti le zakonodajalca;
 - G. ker sta subsidiarnost in sorazmernost ključna premisleka v okviru retrospektivnih vrednotenj, s katerimi se oceni, ali ukrepi EU dejansko zagotavljajo pričakovane rezultate v smislu učinkovitosti, uspešnosti, skladnosti, ustreznosti in dodane vrednosti EU;
 1. pozdravlja stalno upoštevanje načel subsidiarnosti in sorazmernosti, ki sta v skladu s Pogodbama med vodilnimi načeli Evropske unije, ko se ta odloča o ukrepanju, in ju je treba šteti za sestavna dela postopka odločanja EU; opominja, da Pogodba Komisijo zavezuje, da v zvezi z vsako novo zakonodajno pobudo preuči, ali je EU pristojna ukrepati in ali je to ukrepanje upravičeno s stališča subsidiarnosti in sorazmernosti, vsako pobudo pa mora prav tako spremljati obrazložitev, v kateri je med drugim opredeljena skladnost s tema načeloma;
 2. želi izpostaviti, da so presoje načela subsidiarnosti, ki jih pripravijo nacionalni parlamenti držav članic, med pomembnejšimi orodji za zmanjšanje t. i. demokratičnega primanjkljaja in za sodelovanje med evropskimi in nacionalnimi institucijami; želi poudariti, da imajo nacionalni parlamenti bistveno vlogo pri zagotavljanju, da se odločitve sprejemajo na najbolj učinkoviti ravni in čim bližje državljanom; poudarja, da je za sprejetje pravnih aktov potrebna velika večina glasov v Svetu, ki ga sestavljajo

nacionalni ministri vseh držav članic, ki so politično odgovorni svojim nacionalnim parlamentom, to pa je še en način, na katerega se v celoti spoštuje načelo subsidiarnosti;

3. je seznanjen s precej manjšim številom obrazloženih mnenj nacionalnih parlamentov v letu 2014; želi vseeno izpostaviti, da je to lahko posledica manjšega števila zakonodajnih predlogov Komisije; opozarja na dejstvo, da v letu 2014 za noben predlog Komisije ni bil sprožen postopek rumenega ali oranžnega kartona v skladu s Protokolom št. 2 o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti; opominja, da je bil v preteklosti postopek rumenega kartona sprožen dvakrat (leta 2012 in leta 2013), kar kaže, da sistem deluje;
4. ugotavlja, da je leta 2014 samo 15 parlamentarnih domov poslalo obrazložena mnenja, kar glede na leto 2013 pomeni približno 50-odstotno zmanjšanje ravni udeležbe med vsemi 41 parlamentarnimi domovi;
5. pozdravlja, da so leta 2014 vse institucije EU imele dejavno vlogo pri zagotavljanju nadzora nad izvajanjem načel subsidiarnosti in sorazmernosti v skladu s členom 5 Pogodbe o Evropski uniji; pozdravlja krepitev političnega dialoga med Komisijo in nacionalnimi parlamenti, tudi prek raznih obiskov komisarjev pri nacionalnih parlamentih;
6. vseeno ugotavlja, da večino mnenj nacionalnih parlamentov predloži le nekaj nacionalnih parlamentarnih domov; spodbuja druge domove, naj se bolj vključijo v evropsko razpravo;
7. ugotavlja, da so nekateri nacionalni parlamenti izpostavili, da je v nekaterih zakonodajnih predlogih Komisije obrazložitev načel subsidiarnosti in sorazmernosti nepopolna ali je sploh ni; poziva Komisijo, naj izboljša svoje obrazložitve tako, da vedno zagotovi podrobno, celovito in z dejstvi podprto analizo svojega predloga z vidika subsidiarnosti in sorazmernosti, s čimer bo nacionalnim parlamentom pomagala k učinkovitejši izvedbi presoje teh predlogov;
8. ugotavlja, da je Odbor za oceno učinka presodil, da približno 32 % ocen učinka, ki so jih pregledali leta 2014, vključuje nezadostno analizo načela subsidiarnosti ali sorazmernosti ali obeh; opaža, da je ta delež podoben tistim iz prejšnjih let, in zato meni, da so potrebne izboljšave;
9. v zvezi z navedenim ugotavlja, da je ocena učinka kot orodje, ki pomaga pri odločanju v zakonodajnem postopku, ključnega pomena, in ob tem poudarja, da je treba ustrezno obravnavati vprašanja, povezana s subsidiarnostjo in sorazmernostjo; v zvezi s tem pozdravlja sveženj ukrepov za boljšo pripravo zakonodaje, ki ga je Komisija sprejela 19. maja 2015, da bi tako zagotovila, da zakonodaja EU bolje služi interesom državljanov, kar med drugim odpravlja zadržke, ki jih je Odbor za oceno učinka izpostavil glede subsidiarnosti in sorazmernosti; pozdravlja, da je Komisija v sveženj vključila podrobnejše pojasnilo, kako zakonodajni predlogi izpolnjujejo pravne zaveze glede subsidiarnosti in sorazmernosti, tudi v ocenah učinka; poudarja, da je treba sveženj ukrepov za boljšo pripravo zakonodaje tako ali drugače uporabiti za oblikovanje trdne evropske zakonodaje o zadevah, pri katerih se lahko dejanski napredek in dodana vrednost najbolje dosežeta na evropski ravni;

10. poudarja, kako pomembna so letna poročila o subsidiarnosti in sorazmernosti, ki jih pripravlja Komisija; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj pripravi podrobnejša letna poročila o subsidiarnosti in sorazmernosti, vključno s temeljitejšo analizo načela sorazmernosti;
11. pozdravlja poročila, ki jih je pripravilo več nacionalnih parlamentov, zlasti danski Folketing, nizozemski Tweede Kamer in britanski House of Lords, in so dragocen prispevek k razpravi o vlogi nacionalnih parlamentov v postopku odločanja EU, ter je seznanjen s predlogi iz teh poročil; ugotavlja, da poročila vključujejo več predlogov o tem, kako razširiti področje uporabe mehanizma za preverjanje subsidiarnosti, in predlog, da bi morala obrazložena mnenja obravnavati tudi skladnost predloga z načelom sorazmernosti; vseeno meni, da je treba previdno oceniti praktičnost teh predlogov in spremeniti ustrezne določbe v Pogodbah in protokolih, saj v veljavnih Pogodbah ni podlage za te predloge; spodbuja druge nacionalne parlamente, naj izrazijo svoje poglede na vlogo, ki bi jo morali imeti nacionalni parlamenti v postopku odločanja EU; pozdravlja sodelovanje nacionalnih parlamentov v evropski razpravi in jih spodbuja, naj še tesneje sodelujejo med seboj in z Evropskim parlamentom;
12. meni, da bi lahko ob morebitnem pregledu Pogodb in pripadajočih protokolov nameniti pozornost vprašanju: ali obrazložena mnenja omejiti na preučitev subsidiarnosti ali vanje vključiti tudi presojo sorazmernosti, kolikšno je ustrezno število odgovorov nacionalnih parlamentov za začetek postopka za rumeni ali oranžni karton, in kakšen naj bo učinek teh postopkov, če je dosežen prag za njihov začetek iz člena 7(2) Protokola št. 2 o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti;
13. ugotavlja, da je več nacionalnih parlamentov v okviru Konference odborov za evropske zadeve izrazilo zanimanje za uvedbo postopka zelenega kartona, kot instrumenta za izboljšanje političnega dialoga; meni, da bi morali razmisliti o uvedbi postopka zelenega kartona, ki bi nacionalnim parlamentom omogočil, da Komisiji predlagajo zakonodajno pobudo v presojo; v zvezi s tem predlaga, da bi lahko razmislili o številu nacionalnih parlamentov, potrebnih za začetek tega postopka, in o posledicah postopka; poudarja, da morebitna uvedba takšnega mehanizma ne bi smela ogroziti institucij EU in rednega zakonodajnega postopka;
14. je seznanjen z zahtevo nekaterih nacionalnih parlamentov za podaljšanje osemtedenskega roka, v katerem lahko predložijo obrazloženo mnenje v skladu s členom 6 Protokola št. 2; meni, da bi morali v zvezi s tem preučiti vprašanje ustreznega roka, v katerem lahko nacionalni parlamenti predložijo obrazloženo mnenje, če podaljšanje zahtevajo zaradi časovnih omejitev na podlagi upravičenih objektivnih razlogov, na primer zaradi naravne nesreče in parlamentarnih počitnic, o čemer se dogovorita nacionalni parlament in Komisija; meni, da bi bilo to mogoče doseči s politično zavezo, ki bi jo institucije in nacionalni parlamenti sklenili v prvi vrsti, ne da bi zaradi tega prišlo do zamude pri sprejetju zadevne zakonodaje; poudarja, da bi morali pri določanju tega roka doseči pravično ravnotežje med pravico nacionalnih parlamentov, da na podlagi načela subsidiarnosti ugovarjajo predlogu, in učinkovitostjo, s katero bi se morala Unija odzivati na potrebe svojih državljanov; v zvezi s tem ugotavlja, da imajo nacionalni parlamenti možnost intervencije in obravnave skladnosti z načelom subsidiarnosti, preden Komisija predstavi svoj zakonodajni predlog, in sicer ko predstavi zeleno ali belo knjigo ali svoj letni program dela; meni, da se je po

sprejetju Lizbonske pogodbe udeležba nacionalnih parlamentov v obravnavi zadev EU znatno razvila, tudi prek rednega povezovanja z drugimi nacionalnimi parlamenti;

15. meni, da bi morali podaljšanje roka, v katerem lahko nacionalni parlament predloži obrazloženo mnenje v skladu s členom 6 Protokola št. 2, vključiti v prihodnji pregled Pogodb, če se države članice dogovorijo o tem podaljšanju; takšno podaljšanje roka bi se lahko potem tudi opredelilo v sekundarni zakonodaji;
16. opozarja, da lahko nacionalni parlamenti kadar koli med posvetovalnim postopkom ali v okviru političnega dialoga izrazijo pomisleke glede skladnosti z načelom subsidiarnosti, in sicer tako, da pripravijo mnenje, ki ga naslovijo na Komisijo;
17. poziva nacionalne parlamente in Evropski parlament, naj učinkoviteje sodelujejo drug z drugim na določenih področjih politike, tudi z oblikovanjem neformalnih stikov med poslanci Evropskega parlamenta in nacionalnih parlamentov;
18. meni, da je treba podpreti nacionalne in regionalne parlamente prek orodij, ki omogočajo izmenjavo informacij, na primer z vzpostavitvijo platforme IT, ki bi bila dostopna državljanom EU; poudarja, da bi bilo treba, zlasti ker je število obrazloženih mnenj, ki so jih poslali nacionalni parlamenti, v letu 2014 ostalo nespremenjeno glede na število predlogov Komisije, razviti mehanizem za sodelovanje nacionalnih parlamentov v zakonodajnem procesu EU, čeprav je treba v celoti spoštovati pristojnosti vsake institucije in načelo subsidiarnosti;
19. spodbuja uporabo medparlamentarnega sodelovanja za krepitev vloge nacionalnih parlamentov v zakonodajnem postopku EU; poudarja pomen boljše uporabe medparlamentarnih orodij, ki so na voljo nacionalnim parlamentom, kot so Konferenca odborov za evropske zadeve, medparlamentarna srečanja, ki jih organizira Evropski parlament, in medparlamentarna konferenca za skupno zunanjo in varnostno politiko ter skupno varnostno in obrambno politiko;
20. meni, da je pomembno okrepiti osveščenost nacionalnih parlamentov o njihovi posebni vlogi pri evropskem odločanju ter še dodatno spodbujati uporabo sistema medparlamentarne izmenjave v EU (mreža IPEX), ki lajša izmenjavo informacij; opozarja, da so lahko javna posvetovanja, ki jih redno organizira Komisija, vir informacij, vendar jih poslanci nacionalnih parlamentov večinoma na uporabljajo;
21. priporoča nadaljnjo uporabo mreže predstavnikov nacionalnih parlamentov za osveščanje o načelih subsidiarnosti in sorazmernosti ter izboljšanje delovanja mreže IPEX;
22. meni, da bi morale vse institucije EU v postopku odločanja v Uniji upoštevati obrazložena mnenja nacionalnih parlamentov v skladu s členom 7(1) Protokola št. 2, zato poziva vse institucije EU, naj z ustreznimi ukrepi to tudi zagotovijo;
23. opominja, da načelo sorazmernosti iz člena 5 PEU zahteva, da „ukrepi Unije vsebinsko in formalno ne presegajo tistega, kar je potrebno za doseganje ciljev Pogodb“; poudarja, da je Sodišče EU presodilo, da načelo sorazmernosti „zahteva, da so ukrepi, sprejeti v skladu s pravom Evropske unije, primerni za uresničenje legitimnih ciljev, ki jim sledi zadevna ureditev, in ne smejo prekoračiti okvirov, ki so potrebni za njihovo doseganje“;

24. poziva Komisijo, naj izvaja razširjene presoje sorazmernosti različnih zakonodajnih predlogov, ki naj vključujejo ustrezno analizo različnih zakonodajnih možnosti, ki jih ima na voljo, ter vsebinsko obrazložitev okoljskih, socialnih in gospodarskih vplivov, ki se pričakujejo na podlagi izbrane možnosti, in morebitnih vplivov na konkurenčnost in MSP; meni, da bi morale te razširjene presoje sorazmernosti Komisiji pomagati, da zavrže možnosti z nesorazmernim vplivom ali nepotrebno obremenitvijo za posameznike, podjetja, zlasti MSP, civilno družbo, zaposlene in druge zadevne subjekte, obenem pa omogočiti boljšo presojo predlogov z vidika sorazmernosti; meni, da bi bilo treba preučiti možnost razširitve področja uporabe obrazloženih mnenj, da bi vključevala tudi spoštovanje načela sorazmernosti;
25. poziva Komisijo, naj s pomočjo nacionalnih parlamentov preuči možnost oblikovanja nezavezujočih smernic, s katerimi bi nacionalnim parlamentom olajšali nalogo presoje skladnosti zakonodajnih predlogov z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti;
26. pozdravlja deklaracijo predsednikov italijanske poslanske zbornice, francoske narodne skupščine, nemškega Bundestaga in luksemburške poslanske zbornice, da Evropo vse bolj (in ne vse manj) potrebujemo za odzivanje na izzive, s katerimi se soočamo tako v Evropi kot zunaj nje;
27. ponovno poudarja, da bi lahko že uvedli več pobud, s katerimi bi izboljšali sodelovanje med evropskimi institucijami in nacionalnimi parlamenti ter ga naredili bolj učinkovitega, zlasti pa:
 - predlaga, da se obrazložena mnenja, ki jih nacionalni parlamenti predložijo na podlagi člena 6 Protokola št. 2 k PEU in PDEU, nemudoma posredujejo sozakonodajalcema;
 - meni, da bi lahko Komisija pripravila smernice za obrazložena mnenja o vprašanih subsidiarnosti s sodelovanjem nacionalnih parlamentov in brez poseganja v njihove diskrecijske pravice;
 - spodbuja nacionalne parlamente, naj predstavijo svoje pripombe na ocene, ki jih je pripravila Komisija;
28. meni, da bi morali Komisija, Svet in Parlament ustrezno upoštevati presoje skladnosti z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti, ki jih pripravi Odbor regij v okviru svojih mnenj o zakonodajnih predlogih;
29. želi izpostaviti, da bi morala biti zakonodaja razumljiva in jasna, subjektom omogočati, da zlahka razumejo svoje pravice in obveznosti, vključevati ustrezne zahteve glede poročanja, spremljanja in vrednotenja, se izogibati nesorazmernim stroškom in biti praktična za izvajanje;
30. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

OBRAZLOŽITEV

Letno poročilo o subsidiarnosti in sorazmernosti za leto 2014 kaže, da je Komisija leta 2014 prejela 21 obrazloženih mnenj nacionalnih parlamentov glede 15 predlogov, kar je 76 % manj od števila obrazloženih mnenj, ki jih je prejela leto prej (88 v letu 2013). To bistveno nižje število obrazloženih mnenj ne bi smeli obravnavati kot posledico pomanjkanja interesa nacionalnih parlamentov za načelo subsidiarnosti, temveč zlasti kot posledico na splošno manjšega števila predlogov Komisije proti koncu njenega mandata. V nasprotju z leti 2012 in 2013, ko je po en predlog dosegel prag za začetek postopka rumenega kartona, v letu 2014 ni bil dosežen prag niti za začetek postopka rumenega niti oranžnega kartona.

Poročevalec meni, da sta načeli subsidiarnosti in sorazmernosti sestavni del oblikovanja politik in potrebna za ugotavljanje, ali bi cilje politike bolje dosegli na ravni Evropske unije kot z nacionalnimi ali regionalnimi pobudami.

Leta 2014 so trije nacionalni parlamenti (danski Folketing, nizozemski Tweede Kamer in britanski House of Lords) pripravili poročila s podrobnimi predlogi glede krepitev vloge nacionalnih parlamentov v postopku odločanja. Poročevalec meni, da bi morali resneje obravnavati te predloge, saj so primeri tega, kar je po njegovem mnenju večja pripravljenost nacionalnih parlamentov, da se dejavnije vključijo v postopke odločanja v EU. V svojih poročilih omenjeni trije parlamenti predlagajo, naj se razširi sedanje področje uporabe obrazloženih mnenj, da bi vključevala tudi načelo sorazmernosti in pravno podlago predlogov, prav tako pa predlagajo podaljšanje roka, v katerem lahko nacionalni parlamenti predložijo obrazložena mnenja. Poročevalec meni, da bi morali tudi ostale nacionalne parlamente spodbuditi, naj izrazijo svoje poglede na vlogo, ki jo želijo imeti v postopku odločanja v EU.

Glede na prejšnja poročila in resolucije poročevalec ponovno poudarja, da bi morali razmisliti o uvedbi postopka za rdeči karton, s katerim bi določeno število nacionalnih parlamentov lahko zaustavilo zakonodajni predlog, če ni skladen z načelom subsidiarnosti, razen če se ustrezno upoštevajo njihove pripombe, in o uvedbi postopka za zeleni karton, s katerim bi nacionalni parlamenti lahko predlagali uvedbo, spremembo ali razveljavitev zakonodaje Unije. Oba omenjena predloga so podali nacionalni parlamenti.

Poročevalec meni, da bi moralo imeti načelo sorazmernosti pomembnejšo vlogo v postopku zakonodajnega odločanja. V ta namen bi morala Komisija izvajati boljše presoje sorazmernosti različnih zakonodajnih možnosti, ki jih ima na voljo, s čimer bi zagotovila, da se sprejmejo le minimalni ukrepi za doseg regulativnih ciljev, sozakonodajalcema pa bi morala zagotoviti dovolj podrobne opise vseh različnih obravnavanih rešitev, da bi omogočila boljši pregled skladnosti svojih predlogov z načelom sorazmernosti. Preučiti bi bilo treba tudi možnost razširitve področja uporabe obrazloženih mnenj, da bi vključevala načelo sorazmernosti.

Nenazadnje poročevalec tudi meni, da analize spoštovanja načela subsidiarnosti ne bi smele biti omejene le na začetek zakonodajnega postopka, temveč bi jih lahko izvajali tudi med zakonodajnim postopkom, če naj bi se sprejela večja sprememba predloga (da bi tako razumeli posledice sprejetih sprememb), in zagotovo tudi ob koncu zakonodajnega postopka,

saj je možno, da se je predlog pred sprejetjem močno spremenil.

21.4.2016

MNENJE ODBORA ZA USTAVNE ZADEVE

za Odbor za pravne zadeve

o letnem poročilu o subsidiarnosti in sorazmernosti za leto 2014
(2015/2283(INI))

Pripravljaec mnenja: Kazimierz Michał Ujazdowski

POBUDE

Odbor za ustavne zadeve poziva Odbor za pravne zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. pozdravlja sveženj ukrepov za boljšo pripravo zakonodaje, sprejet 19. maja 2015, katerega namen je zagotoviti, da bo zakonodaja EU bolje upoštevala interese državljanov; prav tako pozdravlja dejstvo, da so v sveženj vključena podrobnejša pojasnila o tem, kako zakonodajni predlog izpolni pravne obveznosti subsidiarnosti in sorazmernosti; vendar meni, da so potrebna stvarna in poenostavljena merila za dosledno preventivno preverjanje subsidiarnosti in sorazmernosti zakonodaje EU ter za ugotavljanje kršitev načel subsidiarnosti ali sorazmernosti;
2. podpira močnejšo, učinkovitejšo EU; vendar poudarja, da je treba sveženj ukrepov za boljšo pripravo zakonodaje uporabiti za oblikovanje trdne evropske zakonodaje o zadevah, pri katerih se dejanski napredek in dodana vrednost lahko najboljše dosežeta na evropski ravni, in da ne sme povzročiti neukrepanja na evropski ravni;
3. opozarja, da vsak predlog Komisije spremlja obrazložitev, v kateri je med drugim navedeno, kako pobuda izpolnjuje načeli subsidiarnosti in sorazmernosti;
4. odločno poudarja, da so ocene učinka ključno orodje za zagotavljanje spoštovanja načel subsidiarnosti in sorazmernosti ter spodbujanje odgovornosti; spodbuja Komisijo, naj pri izvajanju ocene učinka v okviru smernic za izvajanje svežnja ukrepov za boljšo pripravo zakonodaje nameni več poudarka subsidiarnosti in sorazmernosti;
5. poudarja, da je za sprejetje pravnih aktov potrebna velika večina glasov v Svetu, ki ga sestavljajo nacionalni ministri vseh držav članic, ki so politično odgovorni svojim nacionalnim parlamentom, in da je to še en način, na katerega se v celoti spoštuje načelo subsidiarnosti;

6. opaža, da je bilo v letu 2014 prejetih manj obrazloženih mnenj nacionalnih parlamentov; je seznanjen z mnenjem Komisije, da to še zdaleč ne odraža manjšega zanimanja, temveč je lahko posledica manjšega števila zakonodajnih predlogov, ki jih je pripravila Komisija (saj je obseg obrazloženih mnenj ostal nespremenjen v primerjavi s številom predlogov Komisije), lahko pa odraža tudi dejstvo, da nespoštovanje subsidiarnosti ni pogosta težava; vseeno spodbuja nacionalne parlamente, naj odigrajo dejavnejšo vlogo v evropski razpravi in še tesneje medsebojno sodelujejo; poziva Komisijo, naj izboljša kakovost obrazložitvev o subsidiarnosti in svojo vlogo pri obrazloženih mnenjih;
7. ugotavlja tudi, da je leta 2015 samo 15 parlamentarnih domov poslalo obrazložena mnenja, kar v primerjavo z letom 2013 pomeni približno 50 % zmanjšanje ravni sodelovanja med vsemi 41 parlamentarnimi domovi;
8. pozdravlja, da so leta 2014 vse institucije EU imele dejavno vlogo pri zagotavljanju nadzora nad izvajanjem načel subsidiarnosti in sorazmernosti v skladu s členom 5 Pogodbe o Evropski uniji; pozdravlja, da je bil politični dialog med Komisijo in nacionalnimi parlamenti okrepljen, tudi prek raznih obiskov komisarjev pri nacionalnih parlamentih;
9. vendar ugotavlja, da večino mnenj nacionalnih parlamentov predloži le nekaj nacionalnih parlamentarnih domov; spodbuja druge domove, naj se bolj vključijo v evropsko razpravo;
10. kljub temu meni, da je treba podpreti nacionalne in regionalne parlamente prek orodij, ki omogočajo izmenjavo informacij, kot na primer prek vzpostavitve platforme IT, ki bi bila dostopna državljanom EU; poudarja, da bi bilo treba, zlasti ker je število obrazloženih mnenj, ki so jih poslali nacionalni parlamenti, v letu 2014 ostalo nespremenjeno glede na število predlogov Komisije, ta mehanizem razviti za sodelovanje nacionalnih parlamentov v zakonodajnem procesu EU, čeprav je treba v celoti spoštovati pristojnosti vsake institucije in načelo subsidiarnosti;
11. v skladu s tem spodbuja uporabo medparlamentarnega sodelovanja za krepitev vloge nacionalnih parlamentov v zakonodajnem postopku EU; poudarja pomen boljše uporabe medparlamentarnih orodij, ki so na voljo nacionalnim parlamentom, kot so Konferenca odborov za evropske zadeve, medparlamentarna srečanja, ki jih je organizira Evropski parlament, in medparlamentarna konferenca za skupno zunanjo in varnostno politiko ter skupno varnostno in obrambno politiko;
12. zato meni, da je pomembno okrepiti osveščenost nacionalnih parlamentov o njihovi posebni vlogi pri evropskem odločanju ter še dodatno spodbujati uporabo mreže IPEX, ki lajša izmenjavo informacij; opozarja, da so javna posvetovanja, ki jih redno organizira Komisija, lahko vir informacij, vendar jih poslanci nacionalnih parlamentov večinoma na uporabljajo;
13. poziva nacionalne parlamente in Evropski parlament, naj učinkoviteje sodelujejo drug z drugim na določenih področjih politike, tudi z oblikovanjem neformalnih stikov med poslanci Evropskega parlamenta in nacionalnih parlamentov;
14. je seznanjen z zahtevo več nacionalnih parlamentov za podaljšanje osemtedenskega

roka, v katerem lahko predložijo obrazloženo mnenje v skladu s členom 6 Protokola o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti; meni, da je treba osem tedenski rok, ki ga imajo na voljo nacionalni in regionalni parlamenti, razlagati na prožen način, da bi spodbudili dejavnejše sodelovanje nacionalnih parlamentov v evropski razpravi; meni, da je po sprejetju Lizbonske pogodbe udeležba nacionalnih parlamentov v obravnavi zadev EU znatno razvila, vključno prek rednega povezovanja z drugimi nacionalnimi parlamenti; odločno spodbuja nacionalne parlamente, naj v celoti izkoristijo vlogo, ki jim je dodeljena na podlagi obstoječih Pogodb;

15. opozarja tudi, da lahko nacionalni parlamenti kadar koli med posvetovalnim postopkom ali v okviru političnega dialoga izrazijo pomisleke glede skladnosti z načelom subsidiarnosti, in sicer tako, da pripravijo mnenje, ki ga naslovijo na Komisijo;
16. meni, da bi se morala Komisija ustrezno odzvati na zahtevo več nacionalnih parlamentov za strožji postopek nadzora nad subsidiarnostjo; priporoča nadaljnjo uporabo mreže predstavnikov nacionalnih parlamentov za osveščanje o načelih subsidiarnosti in sorazmernosti ter izboljšanje delovanja mreže IPEX; podpira zahtevo nacionalnih parlamentarnih domov, da bi imeli pomembnejšo vlogo, in Komisiji predlaga, naj odgovori nacionalnim parlamentom, ki začnejo postopek za preverjanje subsidiarnosti (t.i. „rumeni karton“); meni, da bi bilo obenem koristno vedeti, kaj Komisija meni o zamisli, da bi uvedli postopek, ki bi parlamentom omogočil, da predlagajo uvedbo, spremembo ali razveljavitev zakonodaje Unije (t.i. „zeleni karton“).

**IZID KONČNEGA GLASOVANJA
V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE**

Datum sprejetja	20.4.2016
Izid končnega glasovanja	+: 22 -: 1 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Mercedes Bresso, Fabio Massimo Castaldo, Kostas Hrisogonos (Kostas Chrysogonos), Richard Corbett, Esteban González Pons, Danuta Maria Hübner, Ramón Jáuregui Atondo, Constance Le Grip, Jo Leinen, Morten Messerschmidt, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Paulo Rangel, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Barbara Spinelli, Claudia Tapardel, Josep-Maria Terricabras, Kazimierz Michał Ujazdowski
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Max Andersson, Gerolf Annemans, David McAllister, Andrej Plenković, Cristian Dan Preda
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Axel Voss

INFORMACIJE O SPREJETJU V PRISTOJNEM ODBORU

Datum sprejetja	23.3.2017
Izid končnega glasovanja	+: 20 -: 0 0: 2
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Max Andersson, Joëlle Bergeron, Marie-Christine Boutonnet, Jean-Marie Cavada, Kostas Hrisogonos (Kostas Chrysogonos), Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Mary Honeyball, Sajjad Karim, Sylvia-Yvonne Kaufmann, António Marinho e Pinto, Jiří Maštálka, Emil Radev, Julia Reda, Pavel Svoboda, Tadeusz Zwiefka
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Isabella Adinolfi, Daniel Buda, Angelika Niebler, Virginie Rozière, Rainer Wieland
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Eugen Freund, Maria Noichl

**POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU
V PRISTOJNEM ODBORU**

20	+
PPE	Daniel Buda, Angelika Niebler, Emil Radev, Pavel Svoboda, Rainer Wieland, Tadeusz Zwiefka
S&D	Eugen Freund, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Mary Honeyball, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Maria Noichl, Virginie Rozière
ECR	Sajjad Karim
ALDE	Jean-Marie Cavada, António Marinho e Pinto
GUE/NGL	Jiří Maštálka
Verts/ALE	Max Andersson, Julia Reda
EFDD	Isabella Adinolfi, Joëlle Bergeron

0	-
-	-

2	0
GUE/NGL	Kostas Hrisogonos (Kostas Chrysogonos)
ENL	Marie-Christine Boutonnet

Pomen simbolov:

+ : za

- : proti

0 : vzdržani